

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) omtalte i Aftens Skrivelse, der var sendt til Rigsdagens, baade Folketingets og Landstingets, Medlemmer, og hvori der først aftrykkes et Andragende, som Holmens faste Arbejdere i 1908 have sendt til Marineministeriet, og hvor der saa bagefter kommer en Betænkning over Kommissionsbetænkningen, som er afgiven af de overordnede for Arbejderne, af en Kommission, der af daværende Minister Krabbe var nedsat for at behandle Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Lønningerne til de Folk, jeg taler om. Det ærede Medlem udtalte sig meget kritisk og meget kraftigt om denne Betænkning. Han henviste til de Udtalelser, som staa her i denne Tryksag, og som stamme fra en Statistiker, hvem Arbejderne have overdraget at sige sin Mening om denne Betænkning. Efter min Mening gør denne Statistikers Betænkning det fuldstændig af med Kommissionens Betænkning. Han erklærer, at det er ganske umuligt at fremsætte Lovforslag eller behandle Lønningsforslag efter denne Statistik, fordi den bruger det ganske misvisende Princip, Gennemsnitsprincippet, og han siger i det hele taget mange Ord, som efter min Mening ere komplet fældende for denne Kommissionsbetænkning. Vi havde jo Lejlighed til i Fjor at omtale det, og jeg kan derfor tænke mig, at ærede Medlemmer af dette Ting maaske kunde foretrække andre Nydelser fremfor at høre paa en Gentagelse af alle disse mange Ord om det Spørgsmaal. Jeg skal derfor i det væsentlige forskaane Dem derfor. Hvad selve Kommissionsbetænkningen angaar, kan jeg henvise dertil, men jeg kan jo ikke undlade, da ogsaa den højtærede Forsvarsminister har haft Ordet om denne Betænkning, og der er gaaet en Sommer, at omtale ganske enkelte Ting derfra.

Som nævnt er min Hovedopfattelse den, at Statistikerens Betænkning fuldstændig bryder Staven over Kommissionens Betænkning. For det første er der i Kommissionsbetænkningen flere Unøjagtigheder, et haardt Ord at sige om en Ting, der bliver fremlagt paa Rigsdagens Bord, og som man skulde mene var fuldstændig objektiv og absolut rigtig. Det var mig paa-faldende, for det første, at det Materiale, man har brugt til Sammenligning med Orlogsværftets Arbejders Lønninger, og navnlig fra Statsbanerne, havde en ganske bestemt Arbejdstid, nemlig 2,856 Timer i et Aar, og det udgør akkurat 51 Uger à 56

Timer. Dette viser, at Overarbejdstiden ikke er med i den Aarsløn, som er brugt til Sammenligning med Orlogsværftets Aarsløn, hvor Overarbejdspengene ere med. Altsaa, Overarbejdstid og Overarbejdspenge ere formentlig ikke med i den Aarsløn, som staaar i Rubrikken for Statsbanernes Centralværksteder, men denne Aarsløn er dog sammenlignet med Orlogsværftets Lønninger, hvor de ere regnede med. Helligdagene ere heller ikke tagne med ved Statsbanernes Centralværksteder. Men det giver jo et ganske forkert Billede, naar man regner med to Størrelser, hvoraf der i den ene Størrelse er regnet Arbejde paa Helligdagene med, i den anden ikke. Det kan aldeles ikke bruges til Sammenligning med hinanden. Jeg kan ikke forstaa, at man er saa naiv at tro, at noget saadant ikke vil blive gennemskuet, at det ikke kan gaa at stikke os en saadan Ting ud og udgive den for en Statistik og lade den ledsage sin Betænkning.

Jeg vilde betragte det som en Straf at gennemgaa alle Betænkningens Enkelt-heder her, men jeg har taget forskellige Stikprøver derfra og har set, at der er ligefremme Fejlregninger. Det er saaledes Tilfældet paa Side 185, hvor man paa en overmaade sindrig, men bare ganske komplet misvisende Maade har omsat den Arbejdstid, de have i de private Virksomheder, som hos Burmeister & Wain, paa Centralværkstederne under Statsbanerne og under Arbejdsgiverforeningen, til 8 Timer. Der er en Fejlregning f. Eks. for Drejerværkstedet paa Statsbanerne; man har regnet det til 1,551 Kr., det bliver 1,553 Kr. 79 Ø. Et andet Sted, for Reparationsværkstedet, staaer der 1,501 Kr., det er kun 1,499 Kr. Men kan der være 2 Kr. fejl, kan der ogsaa være 100 Kr. fejl, man ved ikke, hvor det begynder, og hvor det hører op. En Statistik bør i alt Fald være rigtigt udregnet, det er jeg hidtil gaaet ud fra som noget ganske givet. Dernæst har man i Statistikken regnet med som noget ganske afgjort og givet, at Arbejdstiden paa Orlogsværftet er 8 Timer. Den højtærede Minister er jo Gang paa Gang staaet frem og har sagt til os her, at Orlogsværftets Arbejdstid er 8 Timer. Jeg har ikke gidet modsige ham, uagtet jeg godt vidste, at den var mere end 8 Timer. Der er Strid mellem de lærde om, hvor meget den er over 8 Timer; om den er 10 eller 15 Minutter eller mere der over, men den er i alt Fald mellem 8 og 20 Minutter derover. Jeg regner derfor 10 Minutter over 8 Timer; dette Minutfleri giver allerede